

derfor faar han intet Ekstravederlag, skønt denne Bestilling giver ham ikke saa lidt Ekstraarbejde.

Det hedder i Kontrakten: „Tilsynsmanden er forpligtet til at arbejde paa Distriktet, hvor Skovrideren maatte kræve det, og han maa ikke paatage sig Arbejde for andre uden dertil indrømmet Tilladelse. Han maa ikke paatage sig Kommissioner ved Indkøb for andre af de ved Distriktets Auktioner udbudte Effekter eller drive nogen Handel med saadanne, og han vil have at paase og at bidrage sit til Ordens Overholdelse saavel paa Brændepladsen som paa de Steder, hvor han deltager i Arbejdet, og i øvrigt naar og hvor det af Distriktsbestyreren maatte fordres.“ Man vil heraf se, at det er ret strenge Bestemmelser. De paagældende Skovarbejdere og Hegnsmand, som ere i faste Stillinger, maa altsaa ikke uden Skovriderens Tilladelse paatage sig Arbejde hos andre, ligesom de til enhver Tid skulle være forpligtede til at bidrage til Ordenens Overholdelse, hvor som helst Skovrideren maatte forlange. Det vil med andre Ord sige, at Skovrideren kan, hvis han ønsker det, forlange, at disse Hegnsmand skulle agere en Slags Politi i Statens Skove, blandt andet hvor det drejer sig om at komme paa Spor efter Vildttyve eller lignende; disse Hegnsmand skulle, hvis Skovrideren forlanger det, deltage i slig Vagttjeneste.

Den højtærede Landbrugsminister omtalte før, at der i Fjor blev gennemført adskillige Forbedringer for disse faste Skovarbejdere og Hegnsmand, og det indrømmer jeg den højtærede Landbrugsminister, og jeg kan forsikre ham om, at ogsaa Skovarbejderne vare meget glade ved, at de fik disse Forbedringer gennemførte. Men det er jo alligevel saaledes, at disse Forbedringer ikke have taget mindste Sigte paa at hjælpe Skovarbejderne til en bedre Dagløn eller en Regulering af Akkordpriserne, saa de gennem Akkordarbejdet bleve satte i Stand til at tjene en nogenlunde anstændig Dagløn. De Forbedringer, som bleve gennemførte, synes maaske ærede Medlemmer at være af meget omfattende Betydning. Men naar man ser nøjere efter, viser det sig dog, at adskilligt deraf ikke er af saa stor Betydning, som man maaske straks kunde tro. Der er saaledes de Lønningstillæg, som ere blevne stillede dem i Udsigt, nemlig at de efter 20 Aars Tjeneste i Statskovene kunne erholde et Tillæg af 30 Kr., efter 30 Aars af 50 Kr. Det vil sikkert i

mange Tilfælde vise sig, at det ikke faar saa stor Betydning. Thi hvis ikke Daglønnen forbedres, og hvis ikke Akkordpriserne forhøjes, vil det sikkert vise sig, at der ikke bliver ret mange tilbage, som kunne faa Andel i dette Alderstillæg efter 20 Aars og 30 Aars Tjeneste. Og naar den højtærede Landbrugsminister forsikrede om, at der var saa stærk Tilgang og saa stærk Efterspørgsel efter disse Pladser, saa kan det nok være, at det tidligere har været rigtigt. Men jeg tror dog, at det fremtidig vil stille sig noget anderledes. Jeg kan saaledes, for at nævne et Eksempel, oplyse, at det er ikke saa lang Tid siden, der blev ansat en Hegnsmand i Silkeborg Skovdistrikt, som fik en af de saakaldte bedre Pladser derovre; men kort Tid efter foretrak alligevel denne Hegnsmand at søge en Stilling som Natpolitibetjent i Silkeborg; skønt denne Stilling ikke var lønnet med mere end 700 Kr. aarlig, mente han alligevel, det var betydeligt bedre end at være Hegnsmand i Statsskovvæsenets Tjeneste. Det tyder paa, at Staten som Arbejdsgiver i dette Tilfælde ikke staar saa højt, som man kan vente, saa den Tilgang, som man ganske vist tidligere har kunnet glæde sig over fra Statsskovvæsenets Side, maaske neppe vil vedblive i Fremtiden. Og jeg tror dog, Statsskovene vare godt tjente med, at de fik gode og dygtige Arbejdere, som de kunde faa Lov til at beholde gennem en Aarrække, da disse som Følge deraf vilde blive bedre kendte med Arbejdet og bedre kunde udfylde deres Pladser.

Endvidere er der blandt de Forbedringer, som Ministeren har gennemført, ligeledes en Pension, om hvilken det gælder, at den sikkert ikke vil faa den Betydning, som man maaske straks vilde tillægge den, fordi disse Arbejdere neppe blive i Statsskovvæsenets Tjeneste saa længe, at de kunne opnaa denne Pension. Og hertil kommer endvidere dette, at den Pension, der efter henholdsvis 20 og 30 Aars Tjeneste stilles dem i Udsigt, i Virkeligheden ikke er saa stor, at den skulde øve nogen særlig Tiltrækning paa Arbejderne, idet Pensionen efter 20 Aars Tjeneste er 250 Kr., efter 30 Aar 300 Kr. aarlig. Men det er jo i Virkeligheden ikke mere, end disse Arbejdere have Udsigt til at kunne opnaa gennem en Alderdomsunderstøttelse, og i mange Tilfælde vil netop denne Pension stille sig hindrende i Vejen for, at de faa Alderdomsunderstøttelse. Det er jo bekendt, at man,